

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Paraphrasis Psalmorum Davidis Poetica

Buchanan, George

Argentorati, M. D. LXVIII.

VD16 B 3125

Psal. XCVI. Cantate Domino canticum nouum, &c. Carm. gen. 10.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69145](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69145)

Illa quaterdenis mihi natio restitit annis:
 Dixiq; semper interim, Hæc gens desipit,
 Et mea securas transmittit dicta per aures.
 Ira ergo iusta in pertinaces concitus
 Iuravi, Terræ gens hæc ingrata beatæ,
 Promissa amicis cōmoda haud carpet meis.

PSAL. XCVI. *Cantate Domino cantium nouum, &c.* *Carm. gen. 10.*

Non usitato pangite
 Orbis parentem carmine,
 Orbis coloni, incognitis
 Abusq; terræ iusibus.
 Cantate Dominum, laudibus
 Nomen beatum tollite,
 Et mente grata agnoscite
 Vestræ salutis uindicem.
 Sol quâ recurrit audiant
 Gentes Dei potentiam,
 Stuporq; dulci gaudio
 Perfusa oberret pectora.
 Nanq; unus est uerè Deus
 Cunctisq; maior laudibus
 Et Dijs timendus cæteris,
 Quos horret horror credulus.
 Vesana gentes cæteræ
 Pro dijs colunt ludibria:
 Dominus potenti dextera
 Cælum solumq; condidit.
 Apparet illi dignitas,

Aucto-

Auctoritas, potentia:

Eiusq̄q; templa siderum

Fulgore lucent gloriæ.

Tribuite Domino gentium

Terras colentum sæcula,

Tribuite regi cælitum

Et robur & potentiam.

Tribuite magnitudinem

Tanto decoram numini:

Augusta templi ad atria

Adferteprompti munera.

Adeste, pompam adducite,

Et supplices procumbite:

Omnesq; rerum termini

Deum tremant & diligant.

Narrate cunctis gentibus

Regnare Dominum, qui ligat

Orbem catena immobili, &

Aequis gubernat legibus.

Lætetur æther, gestiat

Tellus, fretum præ gaudio

Exultet, & quicquid freti

Salfas lacunas incolit.

Campi uirescunt auj,

Se culta fruge uestiant,

Arrideantq; floribus

Silux, & grauentur fructibus.

Natura rerum gestiens,

Cunctos per artus sentiat

Dei sui præsentiam,

M v

Et prompta iussis pareat.
 Ius namq; ueniet dicere,
 Aui suos ut asserat,
 Mundumq; iustis legibus
 Et ueritate temperet.

PSAL. XCVII. Dominus regnauit, ex-
 ultet terra, &c. Carm gen. 2.

IPse sui Dominus regni moderatur habenas
 Lætare tellus continens, & insulæ
 Quas uagus Oceanus refluis cõplectitur undis
 Cuiusq; cæli subiacetis cardini.
 Hunc circum umbriferæ nubis prætexit amictus
 Pallensq; multa fuscâ nox caligine.
 Apparent famulæ iuxta, firmantq; tribunal
 Seueritasq; dura, mitisq; æquitas.
 Ante uolant seuum rutilantes fulminis ignes,
 Hostesq; flammis obruunt sequacibus.
 Fulguribusq; micat latè flagrantibus æther:
 Attonita tellus intremiscit: montium
 Saxa fluunt, rapido ceu cera liquefcit ab igne,
 A sempiterni pauida uultu numinis.
 Terra sui à uultu Domini tremefacta liquefcit
 Et æquitatem templa cæli prædicant.
 Et quicunq; habitât terras ubicunq; remotas
 Nouère numen & Dei præsentiam.
 Illis ora pudor turpis confundat, inanes
 Quicunq; mentis stipites pro dijs colunt:
 Dùmq; sacris placant picti ludibria trunci,
 Se